

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2019 r.,
zażalenia **H.G.**

uniewinnionej od popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.

na zarządzenie Przewodniczącej X Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 maja 2019 r., sygn. akt X Ka [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia
wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 11 kwietnia 2019 r., wydanego w sprawie X Ka [...],

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 9 kwietnia 2019 r. do Sądu Okręgowego w W. wpłynął – nadany w urzędzie pocztowym w dniu 5 kwietnia 2019 r. - sporządzony przez H.G. wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 kwietnia 2019 r., w sprawie X Ka [...]. Zarządzeniem z dnia 29 maja 2019 r. Przewodnicząca X Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. odmówiła – na podstawie art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 k.p.w. przyjęcia wniosku stwierdzając, że czynność złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia może być skutecznie dokonana wyłącznie po ogłoszeniu wyroku. W związku z tym, że z adnotacji na kopercie w której przesłano wniosek wynika, że został on nadany w urzędzie pocztowym w dniu 5 kwietnia 2019 r., a z adnotacji Biura Podawczego Sądu Okręgowego w W. wynika, że wniosek ten

wpłynął do Sądu w dniu 9 kwietnia 2019 r. ,a do ogłoszenia wyroku doszło w dniu 11 kwietnia 2019 r., to znaczy, że wniosek obwinionej nie został złożony w terminie.

Zarządzenie to zaskarżyła sama H.G. która podniosła, iż złożyła wniosek w terminie, bowiem w dniu wyznaczonej na dzień 4 kwietnia 2019 r. rozprawy o której została powiadomiona z adnotacją o nieobowiązkowym stawiennictwie. Dopiero m.in. z treści zaskarżonego zarządzenia dowiedziała się o tym, iż była kolejna rozprawa w dniu 11 kwietnia 2019 r o której nie została powiadomiona i w ten sposób pozbawione je bezprawnie prawa do uczestnictwa w tej rozprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Nie ulega wątpliwości, że stosownie do treści art. 422 § 1 k.p.k. wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku można skutecznie złożyć w terminie zawitym 7 dni od ogłoszenia wyroku. Równie bezsporne jest i to, iż termin ten biegnie dopiero od daty ogłoszenia wyroku. Pozbawiony zatem skuteczności jest wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku złożony przed jego ogłoszeniem, skoro wówczas nie wiadomo nawet tego, czy w ogóle dojdzie do tej czynności, a nawet do samego wydania wyroku (odmienny pogląd skutkowałby przyjęciem wręcz absurdalnej tezy o możliwości złożenia takiego wniosku w każdym czasie przed wyrokowaniem). Przywołane stanowisko jest prezentowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych od lat (także w czasie obowiązywania wcześniejszych kodeksów karnych) i jako dominujące należy je w pełni –w takim jak niniejszy układzie procesowym – aprobować, skoro brak jest racjonalnych argumentów do podważenia jego trafności.(por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1973 r., VI KZP 44/73, OSNKW 1974, z. 4, poz. 59; postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 października 2002 r., WA 53/02, OSNKW 2002, z. 1 - 2, OSP 2003/10/127, 19 sierpnia 2009 r., IV KZ 38/09, Lex nr 608562, 1 czerwca 2010 r., IV KZ 30/10, OSNwSK 2010/1/1142, 19 lutego 2013 r., II KZ /13, Lex nr 1277732).Ta przedstawiona w zażaleniu takich też nie stanowi, skoro nie uwzględnia oczywistego i kluczowego (w kategoriach logicznego rozumowania) faktu, że termin do złożenia wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku biegnie dopiero od ogłoszenia wyroku. Odnotować też należy, iż zasadność tego przekonania potwierdza przepis art. 123 § 1 k.p.k., który określa zasady

obliczania terminu. Wynika z tego przepisu, iż początkiem biegu terminu jest zawsze dzień następny po dniu, od którego termin się liczy, np. po dniu ogłoszenia wyroku – art. 422 § 1 k.p.k.; po dniu doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem – art. 524 § 1 k.p.k.). W tym stanie prawnym, skoro fakt złożenia przez H.G. wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku, przed jego ogłoszeniem, jest w istocie bezsporny, to tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia przedmiotowego zażalenia i uznania zaskarżonego nim zarządzenia za bezzasadne.

Okoliczności przedstawione przez skarżącą w zażaleniu powyższej oceny warunkowanej obowiązującymi przepisami nie są w stanie zmienić. To, że H.G. nie była na rozprawie odwoławczej (o której – jak sama przyznała – została powiadomiona) i nie wiedziała o tym, iż wówczas Sąd Okręgowy odroczył wydanie wyroku (nie zaś – jak twierdzi skarżąca – rozprawę) na dzień 11 kwietnia 2019 r. (o czym – zgodnie z obowiązującymi przepisami – nie musiał ją informować, a ona sama wiedząc o rozprawie wyznaczonej na 4 kwietnia 2019 r. powinna zadbać o to by poznać zapadłe na niej decyzje) nie może zmienić rygoryzmu, przywołanej regulacji ustawy karnej procesowej tak w zakresie aktualizowania się dla uprawnionego prawa złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z uzasadnieniem, jak i sposobu liczenia terminu w ciągu którego może tą czynność zrealizować.

Dodać też należy, iż wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 13 grudnia 2018 r., 21497/14 (Witkowski p-ko Polsce) dotyczy jednak innej sytuacji procesowej. Trybunał bowiem zakwestionował – jako nadmiernie formalistyczną zaprezentowaną powyżej wykładnię przepisu art. 422 k.p.k. – wobec tego, że doprowadziła ona skarżącego do utraty prawa do wniesienia apelacji i nie służyła celowi zagwarantowania pewności prawnej rozstrzygnięć sądowych oraz prawidłowego procesu w sprawie karnej.

W sprawie niniejszej H.G. zrealizowała swoje prawo do wniesienia apelacji od wyroku Sądu I instancji. Co więcej, w wyniku złożonej przez nią apelacji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił H.G. od popełnienia zarzucanego jej wykroczenia. Prawo obwinionej do sądu, a co za tym idzie prawo do jej rzetelnego procesu, zostało więc zrealizowane. Sama zrezygnowała z udziału w

rozprawie odwoławczej i sama pozbawiła się prawa poznania motywów rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. To zapadłe przed Sądem Okręgowym orzeczenie jest prawomocne i nie przysługuje obwinionej (niezależnie od braku *gravamen*) prawo wniesienia kasacji (art. 110 k.p.w.).

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.